

ประเกทของนิทานที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนรับประณีตศึกษาปีที่สาม

นางสาววรรณ尼ภา เพ็ญศรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาประณีตศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2528

ISBN 974-564-383-1

009241

117102778

TYPES OF STORY THAT ENRICH CREATIVE THINKING
OF PRATHOM SUKSA THREE STUDENTS

Miss. Wannipa Pensri

A Thesis Submitted in Partail Fulfillment of The Requirements
for the Degree of Master of Education

Department of Elementary Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1985

หัวขอวิทยานิพนธ์	ประเกทของนิทานที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
	ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
โดย	นางสาววรรณ尼ภา เพ็ญศรี
ภาควิชา	ประถมศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์อ่าไฟ สุจิตรกุล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นับวิทยานิพนธ์นี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประคิณรุ บุนนาค)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... คณบดี จุฬา..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คงเดือน อ่อนนุ่ม)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์อ่าไฟ สุจิตรกุล)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประคอง บรรณสูต)

ลิขิท์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ประเพณีของนิทานที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
	ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
ชื่อนิสิต	นางสาววรรณนิภา เพ็ญศรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์อ่าไฟ สุจิริกุล
ภาควิชา	ประถมศึกษา
ปีการศึกษา	2527

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประเพณีของนิทาน ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่มีอายุระหว่าง 8 - 10 ปี โรงเรียนเหวัญอ่านวายวิทย์ โรงเรียนบ้านกรุ โรงเรียนศรีสำโรง องค์กรสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุโขทัย จำนวน 90 คน ไกด์โดยการสุ่มคัดอย่างแบบเจาะจง โรงเรียนละ 30 คน จากนักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกลงเป็นหุกกลุ่มประสมการณ์ เกณฑ์เฉลี่ย 2.5 - 3.00 แบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน ทุกกลุ่มนิสภากลุ่มเดียวกันที่สุด ในก้านการจัดประสบการณ์การสอนและสิ่งแวดล้อม ให้แต่ละกลุ่มทดลองพึงนิทาน กลุ่มละ 1 ประเพณี ห้องกลุ่ม 1 โรงเรียนเหวัญอ่านวายวิทย์ พึงนิทานเกี่ยวกับเทพนิยาย กลุ่ม 2 โรงเรียนบ้านกรุ พึงนิทานเกี่ยวกับสัตว์ กลุ่ม 3 โรงเรียนศรีสำโรง พึงนิทานเกี่ยวกับการเกษตรภัย สมบูรณ์ใน การวิจัยคือ นิทานทั้งสามประเพณี ให้ความคิดสร้างสรรค์ทั่งกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ นิทาน 3 ประเพณี คือ นิทานเกี่ยวกับเทพนิยาย นิทานเกี่ยวกับสัตว์ นิทานเกี่ยวกับการเกษตรภัย ประเพณีละ 15 เรื่อง รวม 45 เรื่อง และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ 4 ฉบับ ชื่องคัดแปลงนาจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ของอี พอล โทรรันซ์ (E. Paul Torrance) ฉบับที่ 1 เป็นการวาดรูปจากวงกลม (Circles Task) ฉบับที่ 2 เป็นการวาดรูปจากรูปสี่เหลี่ยม (Squares Task) ฉบับที่ 3 ผลที่จะเกิดขึ้น (Consequence) ฉบับที่ 4 ประโยชน์ของสิ่งของ (The Use of Thing) การให้คะแนนแบบวัดความคิด

สร้างสรรค์ ในห้องเรียนของกิลฟอร์ด (Guilford) คือ คะแนนความคิดแคล้วคล่อง (Fluency) หมายถึง คะแนนที่ได้จากการนับคำตอบทั้งหมด คะแนนความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึงคะแนนที่ได้จากการคำตอบที่ไม่ซ้ำกันในทิศทางเดียวกัน คะแนนความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึงคะแนนที่ไม่ซ้ำกันของคนอื่น ในกลุ่มทั้งอย่าง ให้คำตอบข้อละ 1 คะแนน

วิธีค่าเบนการวิจัย ก่อนทดลองเล่านิทาน ผู้วิจัยได้ทำการวัดความคิดสร้างสรรค์ (Pre test) กับนักเรียนห้อง 3 กลุ่ม ทั้งช่วงไว้ 7 วัน จึงทดลองเล่านิทาน โดยแยกกลุ่มพัง วันละ 1 เรื่อง ห้อง 3 กลุ่ม จนครบ 15 เรื่อง วิธีการเล่านิทาน ผู้วิจัยใช้อุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน เช่น รูปภาพ ของจริง หุ้นจำลอง หุ้นมือ และให้เก็บแสดงบทบาทประกอบเรื่อง โดยใช้เทคนิคให้กล้ามกล้ามมากที่สุด ในแต่ละกลุ่ม หลังจากแบ่งกลุ่มพังนิทานครบ 15 เรื่องแล้ว ทั้งช่วงไว้ 7 วัน จึงทำการวัดความคิดสร้างสรรค์ หลังการเล่านิทาน (Post test) คัวยแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ชุดเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีทางสถิติ 2 วิธี คือ การหาค่า t ของแต่ละกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนการพังนิทาน (Pre test) กับคะแนนเฉลี่ยหลังการพังนิทาน (Post test) เพื่อท้องการศึกษาว่า หลังจากพังนิทานแล้ว เกิดมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 หรือไม่ และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for Social Science) เพื่อเปรียบเทียบผลการพังนิทานแต่ละประเภท ได้แก่นิทานประเภทเทพนิยาย นิทานประเภทสัทห์ นิทานประเภทผจญภัย ดำเนินการโดย โดยเฉลี่ยแล้วแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน ที่เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ คัววิธีของเชฟเฟ่ (Sheffé) ค่าเฉลี่ยที่นำมาเปรียบเทียบกัน เป็นคะแนนหลังการทดลองของทุกกลุ่ม เมื่อปรับค่าคะแนนที่นฐานชั้งวัดก่อนการทดลอง

ผลการวิจัย

1. การพังนิทาน 3 ประเภท คือ นิทานประเภทเทพนิยาย นิทานประเภทสัทห์ นิทานประเภทผจญภัย ทำให้เกิดห้อง 3 กลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. หลังจากฟังนิทานแล้ว ทำการวัดความคิดสร้างสรรค์ ด้วยแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ 4 ฉบับ ปรากฏว่า เก็บทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดแคล้วคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มไม่แทบทางกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ยกเว้นค้านความคิดแคล้วคล่อง จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับประโยชน์ของสิ่งของ และค้านความคิดริเริ่ม จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น พบว่า กลุ่มที่ฟังนิทานประเภทเทพนิยายและ יצယภัย ได้คะแนนเฉลี่ยไม่แทบทางกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 และ หั้งสองกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ฟังนิทานประเภทสัตว์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title Story Types That Enrich Creative
 Thinking of Prathom Suksa Three
 Students.

Name Wannipa Pensri

Thesis Advisor Professor Ambai Sucharitakul

Department Elementary Education

Academic Year 1984

ABSTRACT

This experimental study aimed at the investigation of the effect of types of stories told by the teachers on children's creativity. Sample were 90 third grade students, 8 - 10 years old, 30 each from Tewan Umnoywit School, Bankru School and Sri Samrong School under the Sukhothai Educational Provincial Office. These students were those who obtained a very high achievement level of the average of 2.5 - 3.0 out of 4 points system, in every group of learning experiences. The three groups were equated in terms of students' background and instructional conditions.

Three types of stories, Fairy Tales, Animal Stories and Adventurous Stories were told to the three 30 student groups, with Fairy Tales to the first group from Tewan Umnoywit School, Animal Stories to those from Bankru School and Adventurous Stories to those from Sri Samrong School. Fifteen stories each were told to each of the three groups.

The comparison of the gain scores on four subtest of the creative thinking were made to test the hypothesis of the significant gains due to the effect of the three types of stories. Four subtests of test on creative thinking, adapted from E. Paul Torrance's Test of Creativity were administered to the 90 subjects both prior to and after the treatment of story telling. The four subtests were the Circles Task, the Square Task, the Consequences and the Use of things. Responses were marked according to Guilford's procedure. Fluency, Flexibility and Originality were assessed in each of the items. A score of 1 was given to the response that illustrates each of these three attributes.

Seven days after the subjects had taken the pretest, they were told one story a day according to the previous designated types of stories until all 15 stories were presented.

The similarity of story presentation was controlled through the same utilisation of pictures, real objects, models, puppets, and students' role playing. Seven days after the last story was told, the post-test, the same as the pre-test, was then given. The t-test and the Analysis of Co-Variance from the SPSS were used in data analysis.

Results

1. The t-test indicated that, for all subjects, the gain was statistically significant at $p = .05$ level.
2. It was further found, through the Analysis of Co-variance, that differences among the post test scores adjusted by the pre-test on the three attributer, Fluency, Flexibility, and Originality were not statistically significant, except the Fluency on the Use of Thing subtest, and the Originality on the Consequence subtest. The Sheffe procedure was them performed on the adjusted means for the pairwise comparison. It was found that, for both subtests, students who had listened to the Fairy Tales and Adventurous Stories were more creative than those who had listened to the Animal Stories.

กิติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างค่อนข้างจากศาสตราจารย์ อาจารย์สุจิทกุล อารยะที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจน แก้ไขข้อบกพร่องทาง ๆ รองศาสตราจารย์ประคง บรรพสุก ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำทางด้านสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งให้ขอคิดอัน เป็นประโยชน์ที่ช่วยให้ วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่าน เป็นอย่างสูง ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์คงเกื้อ อนันนวน ประธานกรรมการ สอนวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และขอระลึกถึงพระคุณของอาจารย์ ดร.โภวิ ประวัลพุกษ์ ที่กรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่คิดว่าอังกฤษไม่

้ายที่สุดนี้ ผู้ที่เข้าพเจ้าช้าช้าในน้ำใจและจะเลิมขอบคุณไม่ได้ ก็อ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง และเพื่อน ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการวิจัย เรื่องนี้มาโดยตลอด

วรรณนิภา เพ็ญศรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิจกรรมประจำภาค	๖
รายการตารางประกอบ	๗
รายการภาพประกอบ	๘
บทที่	

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
สมมติฐานของการวิจัย	๕
ขอบเขตของการวิจัย	๕
ข้อทดลองเบื้องต้น	๕
ความจำกัดของการวิจัย	๕
วิธีค่าเนินการวิจัย	๖
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	๗
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	๘

2. เอกสาร หมายเหตุ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความคิดสร้างสรรค์	๙
คุณลักษณะของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์	๑๒
การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก	๑๘
การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กด้วยนิทาน	๒๕
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน	๓๒

สารบัญ (ทอ)

หน้า

3. วิธีค่าเนินการวิจัย

การเตรียมงานก่อนการวิจัย	33
ตัวอย่างประชากร	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	54

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ ก่อนการพัฒนา กับหลังการพัฒนา ของกลุ่มที่ปั้งนิธานประเพณียາ ประเพณีที่ และประเพณีชนภัย	57-60
เปรียบเทียบผลการพัฒนาและประเพณี จากแบบวัด ความคิดสร้างสรรค์ 4 ฉบับ ในด้านความคิดแคล้วคลอง ด้านความคิดยึดหยุ่น ด้านความคิดปริเริ่ม	61-74

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายยล และขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
สรุปผลการวิจัย	77
อภิปรายผลการวิจัย	78
ขอเสนอแนะ	79
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	85
ประวัติผู้วิจัย	200

รายการตารางประชุม

สาร่างที่	หน้า
1 การสูมทัวอย่างประชากร	35
2 การแบ่งกลุ่มพื้นที่ทาง	35
3 แสดงการให้คะแนนนิทานประเททเทนิယายของบุตรงคุมวุฒิ . . .	40
4 แสดงการให้คะแนนนิทานประเททสก์ของบุตรงคุมวุฒิ	41
5 แสดงการให้คะแนนนิทานประเททจุภภัยของบุตรงคุมวุฒิ	42
6 กำหนดการเล่นนิทานสปากานที่ 1	44
7 กำหนดการเล่นนิทานสปากานที่ 2	45
8 กำหนดการเล่นนิทานสปากานที่ 3	46
9 สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ ฉบับที่ 1 (การวิเคราะห์จากวงกลม) . .	57
10 สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 (การวิเคราะห์จากรูปสี่เหลี่ยม). .	58
11 สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 (ผลที่จะเกิดขึ้น)	59
12 สรุปการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการฟังนิทาน จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 (ประโยชน์ของสิ่งของ) . .	60
13 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดเห็นของ ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1 (การวิเคราะห์จากวงกลม) . .	61
14 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดเห็นของ ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1 (การวิเคราะห์จากวงกลม) . .	62
15 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดเห็น ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 1 (การวิเคราะห์เริ่ม)	63
16 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคิดเห็นของ ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 (การวิเคราะห์จากรูปสี่เหลี่ยม) .	64

รายการตารางประกอบ (ทศ)

ตารางที่

หน้า

17	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดบีกหยุ่น ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 (การวัดภาพจากญี่ปุ่นแล้วเปลี่ยน)	65
18	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดบีกเริ่ม ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 2 (การวัดภาพจากญี่ปุ่นแล้วเปลี่ยน)	66
19	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดแคลวูลออง ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 (ผลที่จะเกิดขึ้น)	67
20	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดบีกหยุ่น ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 (ผลที่จะเกิดขึ้น)	68
21	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดบีกเริ่ม ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 (ผลที่จะเกิดขึ้น)	69
22	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างคู่ของคะแนน ค้านความคิดบีกเริ่มจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 3 (ผลที่จะเกิดขึ้น) ของกลุ่มที่พัฒนาหัว 3 กลุ่ม	70
23	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดแคลวูลออง ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 (ประโยชน์ของลิ่งของ)	71
24	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างคู่ ของคะแนน ค้านความคิดแคลวูลออง จากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 (ประโยชน์ของลิ่งของ) ของกลุ่มที่พัฒนาหัว 3 ประเภท	72
25	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดบีกหยุ่น ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 (ประโยชน์ของลิ่งของ)	73
26	สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคิดบีกเริ่ม ของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ฉบับที่ 4 (ประโยชน์ของลิ่งของ)	74

รายการภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 การเจ่านิทาน โดยใช้หุนประกอบ	48-49
2 การเจ่านิทาน โดยใช้ภาพประกอบ	50-51
3 การเจ่านิทาน โดยใช้แสดงบทบาทสมมุติ	52
4 การเจ่านิทาน โดยใช้เทปประกอบเสียง	53

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**